

Mestre Frances Puig, enfore

1 set 1943

Respectadíssims amics: he estat també
a la vall d'Aran i a Setcases, enguany,
i una nit a Solsona. Però he tornat
més aviat que mai al meu país, on exerceixo
música i la veu del món, on treballa. Els
prens asthonòmics dels anomenats hotels
no són gaire encoratjadors. He anat a
les muntanyes, també, a aquell. a retolar
l'alta que grueca el cel, l'herba nova flo-
rida d'anèmone, la veritable fan de Jén,
que allà queda, i encara hi és tota, mentre
els humans no la sotrapegen.

Tot l'any he de viure d'aquest record i
de l'anhel de tornar-hi. I així cada cop
m'és més plaent de tornar a casa i revisar
curiosament aquell perfum. Del món d'ara
fa molta fortor de pólvora, de carnassa

i té massa fluïdors destraperlos i filigar-les
de misèria.

Ara la Vall i' està plena de gent, que hi va,
cortosament per a mi, quan jo no'n
vaig, i per bé que amb recança.

He hagut de telefonar a l'orfeó. Un
creia no trobar-los ja a Tremp.

La meua cama dreta es torna cada dia
més remora i a cop de dolors i marejades
es fa de positar en repòs hores i dies.

Potser l'escalfor també li fa mal.

A muntanya estic molt bé.

Vaig d'ir a la part més alta, darrunt
Bosost i el Pontilló i Clot de Barrieco.
Darrunt la magnífica i senyora vila de
Donchou. Amb totes les criatures grans
de Bosost. el fruit d'aquelles sortides és
sopre i fort, el confort de la vida, dura
per a mi. Vull desitjar-los, amb la meua
certa, bon estiu, bon salut i dir-los el meu
bon record i els respectes de Felipe J. J. J.

